

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στήν πρόταση νόμου «περί άρσεως του δια των Συντακτικων πράξεων 3/1974 και 7/1974 θεσπισθέντος άπαραδέκτου άσκήσεως προσφυγής».

Προς την Βουλήν των Ελλήνων

Παρήλθαν 7 χρόνια από την άποκατάσταση της Δημοκρατίας στη Χώρα μας και το Έκκλησιαστικό πρόβλημα εξακολουθεί να παραμένει άλυτο και χωρίς καμιά σοβαρή διάθεση για την επίλυσή του από τους αρμόδιους Έκκλησιαστικούς και πολιτικούς φορείς. Οί συνεχίζόμενες όξύτερες διαμάχες μεταξύ των Έπισκόπων, κλονίζουν το κύρος της Έκκλησίας και προδληματίζουν τον όρθόδοξο Έλληνικό λαό.

Όπως είναι γνωστό τα αίτια της κρίσεως όφείλονται κατά κύριο λόγο σε αυθαίρετες και παράνομες νομοθετικές παρεμβάσεις της δικτατορίας στα πράγματα της Έκκλησίας. Και ενώ το Νομοθετικό Έργο για την Έκκλησία της δικτατορίας καταργήθηκε με την ύπ' αριθ. 1/1.8.1974 Συντακτική Πράξη της Κυβερνήσεως Έθνικής ένότητας, δεν καταργήθηκαν τα παραχθέντα άποτελέσματα και εξακολουθούν να ισχύουν ταςώς άντισυνταγματικά και άντικανονικές ρυθμίσεις που περιελήθησαν μάλιστα με την κατοχύρωση του άπαραδέκτου της άσκήσεως άκυρώσεως ή προσφυγής έναντίον τους.

Μιά από τις κυριότερες συνέπειες των άνωμάλων και άντισυνταγματικων παρεμβάσεων της δικτατορίας στην Έκκλησία, είναι ή άπομάκρυνση με τις 3/1974 και 7/1974 συντακτικές πράξεις της δικτατορίας από την άνεργό ύπηρεσία πολλων Άρχιερέων, με ταυτόχρονη θέσπιση του άπαραδέκτου άσκήσεως αίτήσεως άκυρώσεως ή προσφυγής από αυτούς ενώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας.

Οί γενόμενες κατά καιρούς προσπάθειες για την άποκατάσταση της ομαλότητας στην Έκκλησία δεν μπόρεσαν να καρποφορήσουν γιατί προσέκρουσαν στην πεισματική αντίδραση όρισμένων κύκλων, οί όποιοί έπωφελούνται από την παρατάση της άνωμαλίας και της άδικίας στους κόλπους της Έκκλησίας.

Η πιο σοβαρή και πιο αξιόλογη προσπάθεια ήταν αυτή που έγινε με το σχέδιο νόμου με ήμερομηνία 5.11.1975 του Υπουργού Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Παναγιώτου Ζέπου. Δυστυχώς το νομοσχέδιο αυτό με το όποιο καθιερώθηκαν ή άρση του άπαραδέκτου της προσφυγής δεν συζητήθηκε ποτέ και έτσι οί ενδιαφερόμενοι Άρχιερείς στερήθηκαν του Συνταγματικού δικαιώματος προσφυγής στο Συμβούλιο Έπικρατείας ενός στοιχειώδους δικαιώματος προσφυγής στο Συμβούλιο Έπικρατείας ενός στοιχειώδους δικαιώματος που απολαμβάνουν και οί τελευταίοι πολίτες, άκόμη και τα άντικειμενικά και έγκληματικά στοιχεία σε μία Δημοκρατική Χώρα και ίπιπλέον εξακολουθεί ή άνωμαλία και ή ταραχή στις τάξεις της Έκκλησίας. Επίσης για τη λύση του Έκκλησιαστικού προβλήματος άξια μνείας είναι και ή άπόφαση της Ιεράς Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος της 17.6.1975 ή όποία όμως και αυτή έμεινε στα χαρτιά χωρίς καμιά συνέχεια.

Η παρούσα πρόταση νόμου που έχουμε την τιμή να φέρουμε στη Βουλή αποτελεί άντιγραφή του πάραπάνω σχεδίου νόμου του κ. Π. Ζέπου και άποβλέπει σε 3 στόχους:

1) Να άποκαταστήσει την συνταγματική τάξη παρέχοντας το δικαίωμα της προσφυγής στους διωχθέντας με τις 3 και 7 Συνταγματικές πράξεις της δικτατορίας Άρχιερείς.

2) Να επαναφέρει την κανονική ομαλότητα και την ειρήνευση στους κόλπους της Έκκλησίας, και

3) Να ίκανοποιήσει το περι δικαίου αίτημα που τόσο εύανστα προσεβλήθη με τις Σ.Π. 3 και 7 της δικτατορίας.

Εν Αθήναις τή 15 Ιουνίου 1981

Οί Πρατεινόντες Βουλευται

Ι. Λαυρεντίδης, Ι. Χρίστογλου, Γ. Άνδρεάδης, Ε. Άνερούσης, Χ. Έρμείδης, Β. Μπεκίρης, Σ. Άθανασιάδης, Ε.

Έλευθεριάδης, Π. Τουργίης, Δ. Στάικος, Θ. Μπάλλας, Δ. Βαλαλάς, Ι. Σπύρου, Α. Κονταξής, Ι. Σταθόπουλος, Χ. Πιπιλής, Χ. Μεσσάρης, Ι. Μάργαρης, Π. Καβέτζας, Δ. Χλωρός, Δ. Χατζηδημητρίου, Ν. Κτιστάκης, Μ. Κικαράς, Χ. Φωτόπουλος, Δ. Καραϊσκάνης, Μ. Βαρδάκας, Α. Μαντζουλίνας, Δ. Παπαντωνίου, Ν. Κλειτός, Ζ. Κράτσας, Σ. Μπλέτσας, Κ. Μαυρίδης, Γ. Μπουγής, Γ. Μπακατσέλος, Γ. Κοσιτζίδης, Ν. Πατρώνης.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περί άρσεως του δια των Συντακτικων Πράξεων 3/1974 και 7/1974 θεσπισθέντος άπαραδέκτου άσκήσεως προσφυγής.

Άρθρον 1.

Άρση του άπαραδέκτου.

Αίρεται το άπαραδέκτον άσκήσεως αίτήσεων άκυρώσεως ή προσφυγων ενώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας το προβλεπόμενον υπό των διατάξεων:

α) Του άρθρου 5 της ύπ' αριθ. 3/1974 Συντακτικής Πράξεως «περί έκλογής προκαθιμένου έν τη Έκκλησία της Ελλάδος και άποκαταστάσεως έν γίνει της έν αυτή κανονικής τάξεως».

β) Των άρθρων 2 και 4 της ύπ' αριθ. 7/1974 Συντακτικής Πράξεως «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της ύπ' αριθ. 3/1974 Συντακτικής Πράξεως κλπ.».

Άρθρον 2.

1. Κατά πράξεων ή αποφάσεων έκδεθειτων κατά τάς διατάξεις των έν τω προηγούμενω άρθρω κηρυγμένων συντακτικων πράξεων, κατά των όποιων δεν ήσκηθησαν προσφυγαι ή αίτιάσεις άκυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας λόγω του ισχύοντος τότε άπαραδέκτου ή προθεσμια άσκήσεως τούτων άρχεται από της έναρξεως ισχύος του παρόντος.

2. Το δικαίωμα της άσκήσεως των ως άνω ένδίκων μέτων παρέχεται και εις την περίπτωση καθ' ήν ήσκηθησαν μέν ταύτα, άλλ' άπερρίσθησαν λόγω του κατά τάς διατάξεις των Συντακτικων Πράξεων του προηγούμενου άρθρου θεσπισθέντος άπαραδέκτου.

3. Άσκηθείσαι προσφυγαι ή αίτιάσεις άκυρώσεως έν έκκρεμοδικία τελούσαι εις οίονδήποτε στάδιον διαδικασίας εύρισκόμεναι κατά την έναρξιν ισχύος του παρόντος συζητούνται ή επανασυζητούνται αίρουμένου του άπαραδέκτου.

Άρθρον 3.

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της δημοσιεύσεως του δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τή 15 Ιουνίου 1981

Οί Προτεινόντες Βουλευται

Ι. Λαυρεντίδης, Ι. Χρίστογλου, Γ. Άνδρεάδης, Ε. Άνερούσης, Χ. Έρμείδης, Β. Μπεκίρης, Σ. Άθανασιάδης, Ε. Έλευθεριάδης, Π. Τουργίης, Δ. Στάικος, Θ. Μπάλλας, Δ. Βαλαλάς, Ι. Σπύρου, Α. Κονταξής, Ι. Σταθόπουλος, Χ. Πιπιλής, Χ. Μεσσάρης, Ι. Μάργαρης, Π. Καβέτζας, Δ. Χλωρός, Δ. Χατζηδημητρίου, Ν. Κτιστάκης, Μ. Κικαράς, Χ. Φωτόπουλος, Δ. Καραϊσκάνης, Μ. Βαρδάκας, Α. Μαντζουλίνας, Δ. Παπαντωνίου, Ν. Κλειτός, Ζ. Κράτσας, Σ. Μπλέτσας, Κ. Μαυρίδης, Γ. Μπουγής, Γ. Μπακατσέλος, Γ. Κοσιτζίδης, Ν. Πατρώνης.